



piątek, 01.05.2020

Matka, która kocha swoje dzieci - zawierzenie

Polska w swojej bolesnej historii ma wydarzenia, które wzmacniają miłość do Maryi i rozwijają pobożność Maryjną. Wielokrotnie mogliśmy doświadczyć, że jest Matką kochającą swoje dzieci tą samą miłością, którą darzyła swojego Syna, Jezusa Chrystusa. Historia Jej życia ukazuje wybranie, chwałę, zdumienie, a zarazem serce przeszyte mieczem boleści. Pod krzyżem dokonało się pierwsze zawierzenie umiłowanego ucznia, Jana, a w nim także i całego Kościoła, Maryi. Tutaj też Jezus ogłosił Ją naszą Matką. Nosząc w pamięci ofiarne życie, cud w Kanie Galilejskiej i chwałę Wniebowzięcia, uznając Jej przystęp do skarbcza Bożych łask, wielokrotnie zabiegaliśmy ufnie o matczyne wstawiennictwo: zarówno jako Naród, jak i w zaciszu swoich domów. Sanktuaria Maryjne, kościoły, kaplice, liczne vota, księgi otrzymanych łask, obrazy, figury, nabożeństwa, to wdzięczne dowody wysłuchanych serc.

1 kwietnia 1656 r. był zwrotnym momentem w przebiegu potopu szwedzkiego. Najeźdźcy zajęli znaczną część Polski. Rabowali kosztowności, dzieła sztuki, ale przede wszystkim rekwirowali pieniądze i żywność, niezbędne dla licznego wojska. Szlachta, mieszczaństwo i chłopstwo dotkliwie odczuwali obecność szwedzkiej armii. Wkrótce podjęli przeciwko Szwedom działania partyzanckie. Jan Kazimierz wkroczywszy do Rzeczypospolitej, dostrzegł konieczność zmobilizowania do walki całego społeczeństwa, także chłopów. Wiosną 1656 roku, gdy wojska szwedzkie maszerowały na Lwów, król złożył ślubowanie we lwowskiej katedrze Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny przed słynącym z cudów obrazem Matki Boskiej Łaskawej (tzw. Śluby Lwowskie). Tekst ślubów ułożył św. Andrzej Bobola. Król ofiarował wówczas państwo opiece Matki Bożej oraz uroczyście przyrzekł, że dołoży wszelkich starań, aby szerzyć cześć Maryi, wystarać się u papieża o pozwolenie na obchodzenie Jej święta jako Królowej Korony Polskiej, a także zająć się losem chłopów i zaprowadzić w państwie sprawiedliwość społeczną. Przysięga została powtórzona latem 1656 roku w Warszawie. Jan Kazimierz nie mógł jednak dopełnić ślubów. Państwo opanowywał wówczas coraz większy chaos, a sam władca w niedługim czasie (1668 r.) zdecydował się abdykować.

W roku 1856 r. w Paryżu, nastąpiło odnowienie ślubów Jana Kazimierza przez zmartwychwstańca ks. Aleksandra Jełowickiego oraz krąg osób poszukujących dróg wiodących do odzyskania niepodległości. Środowisko to, niedochowanie ślubów królewskich oraz brak przełożenia moralnych postaw na życie społeczne i narodowe, traktowało jako przyczynę rozbiorów Polski.

Aktualizacja ślubów Jana Kazimierza miała miejsce także w 1904 roku. Dokonał tego św. Józef Bilczewski, ówczesny arcybiskup Lwowa, który zgromadził przedstawicieli narodu ze wszystkich zaborów. Duchowny ponowił śluby we Lwowie, według odnowionej formuły i wskazał po raz kolejny ich realizację jako drogę do odzyskania niepodległości.

Polska była zawierzana Matce Bożej w narodowym sanktuarium na Jasnej Górze w trudnych chwilach i kryzysach dotyczących naszą ojczyznę. Biskupi oddali Polskę Maryi m.in. w obliczu zagrożenia nowym „potopem”, tym razem inwazją bolszewicką w 1920 roku. Polacy ponownie zwrócili się o pomoc Matki Bożej. Episkopat odwołał się do ślubów Jana Kazimierza, szukając umocnienia narodu na Jasnej Górze, wzywając wiernych do zachowania nadziei i postawy na wzór ojca Augusta Kordeckiego. Niedługo później, 15 sierpnia, polska armia odniosła zwycięstwo nad bolszewikami, zwane „Cudem nad Wisłą”.

Po akcie oddania z 1920 roku, pojawiły się pomysły ponowienia ślubów, jednak Episkopat postanowił odłożyć tę inicjatywę, tłumacząc, że póki co naród, nie jest w stanie wypełnić takiego zobowiązania.

W 1936 roku na Jasnej Górze, grupa młodzieży akademickiej licząca 100 tys. osób, postanowiła złożyć ślubowanie, w którym wybiera Matkę Bożą na swoją patronkę, zobowiązując się kształtować życie społeczne na wartościach religijno-narodowych, w duchu



chrześcijańskim.

Po II wojnie światowej, 8 września 1946 roku w obliczu zagrożenia komunizmem, milionowa rzesza wiernych, złożyła na Jasnej Górze Akt Ofiarowania Niepokalanemu Sercu Maryi, tym samym ponownie uaktualniając śluby Jana Kazimierza. Uroczystość ta nawiązywała również do aktu, którego w 1942 roku dokonał Pius XII. Inicjatorem tego wydarzenia był prymas Polski kard. August Hlond, który przeczuwał nadejście ciężkich czasów dla ojczyzny związanych z nową ideologią: komunizmem.

Tekst Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego kard. Stefan Wyszyński opracował przebywający wówczas w miejscu internowania w Komańczy, między 29 października 1955 r. i 28 października 1956 r. Upływająca w tym czasie 300. rocznica ślubów króla Jana Kazimierza w katedrze lwowskiej, stanowiła według polskich biskupów dobrą okazję do odnowienia przez naród przyrzeczeń złożonych Maryi w formie, która odpowiadałaby nowym potrzebom i odnosiła się do realnych zagrożeń. Izolowany w klasztorze sióstr nazaretanek w Komańczy kard. Stefan Wyszyński przygotował tekst ślubów 16 maja 1956 r. i przekazał je na Jasną Górę, z poleceniem odczytania ich podczas głównych uroczystości Matki Bożej Częstochowskiej.

26 sierpnia 1956 r. wierni na Jasnej Górze uroczystie ślubowali Maryi: "Przyrzekamy uczynić wszystko, co leży w naszej mocy, aby Polska była rzeczywistym królestwem Twoim i Twojego Syna, poddanym całkowicie pod Twoje panowanie, w życiu naszym osobistym, rodzinnym, narodowym i społecznym". Przyrzekli też "wszczepiać w umysły i serca dzieci ducha Ewangelii", strzec chrześcijańskich obyczajów, wychować młode pokolenie w wierności Chrystusowi, bronić je przed bezbożnictwem i zepsuciem".

Tekst ślubów odczytał biskup Michał Klepacz (pełniący w tym czasie obowiązki przewodniczącego Episkopatu). O osobie uwięzionego prymasa przypominał pusty fotel, ustawiony przed ołtarzem. Stanowiły program odnowy życia religijnego i moralnego narodu. Zawierają m.in. zobowiązanie do ochrony życia, nierozzerwalności małżeństwa, umacniania rodziny, dbałości o pokój, sprawiedliwość, dobre współżycie sąsiedzkie i społeczne oraz walki ze społecznymi przywarami: lenistwem, lekkomyślnością, marnotrawstwem, pijaństwem i rozwiązłością.

W 1957 r. na apel prymasa Stefana Wyszyńskiego w kraju rozpoczęła się "Wielka Nowenna" przygotowująca Kościół w Polsce do obchodów Milenium Chrztu Polski, połączona z peregrynacją cudownego obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej po wszystkich diecezjach i parafiach. Nawet "aresztowanie" obrazu przez SB nie wpłynęło na zastraszenie społeczeństwa.

10 lat po jasnogórskich ślubach w dniu milenijnej uroczystości 3 maja 1966 r., przyrzeczenie powtórzyli biskupi, z okazji ukoronowania obrazu nowymi koronami przez prymasa Stefana Wyszyńskiego. W uroczystościach milenijnych pragnął uczestniczyć papież Paweł VI, na to jednak nie zgodziły się komunistyczne władze. Dopiero Jan Paweł II, mógł jako papież przebywać na Jasnej Górze.

W 1979 roku Jan Paweł II, podczas swojej pierwszej podróży apostolskiej do ojczyzny 3 i 4 czerwca 1979 r. Jan Paweł II dokonał aktu zawierzenia Pani Jasnogórskiej: "... Zawierzam Ci, o Matko Kościoła, wszystkie sprawy tego Kościoła, całą jego misję i całą jego służbę w perspektywie kończącego się drugiego tysiąclecia dziejów chrześcijaństwa na ziemi".

W 1982 r. Kościół obchodził 600-lecie obecności Cudownego Obrazu na Jasnej Górze. Zwieńczeniem kilkuletnich przygotowań do tego jubileuszu była obecność w Częstochowie Jana Pawła II, który przewodniczył obchodom w dniach 18-19 czerwca 1983 r. Biskupi polscy opracowali również w 1990 r. "Drugą Wielką Nowennę", która przygotowała Kościół w Polsce na kolejne tysiąclecie chrześcijaństwa.

W czasie pobytu na Jasnej Górze 4 czerwca 1997 r. papież Jan Paweł II powierzył Matce Bożej przygotowania do Wielkiego Jubileuszu Chrześcijaństwa w 2000 roku



Nowego Aktu Zawierzenia Narodu Polskiego Matce dokonał 3 maja 2016 r. obecny przewodniczący KEP – abp Stanisław Gądecki. Wypowiedzenie aktu zawierzenia w 1050. rocznicę chrztu Polski stanowiło nawiązanie do wydarzeń z 3 maja 1966 r., ale w nowym Akcie Milenijnym z 2016 r. dookreślone zostały kolejne cele tego oddania: zawierzenie Matce Bożej Kościoła na drugie tysiąclecie chrześcijaństwa i przekazanie nienaruszonej wiary kolejnym pokoleniom Polaków.

Potrzebę odnowionego i uzupełnionego aktu zawierzenia wyjaśniał wówczas abp Stanisław Gądecki wiernym zgromadzonym na Jasnej Górze. Poważnym współczesnym problemem – jak podkreślił – jest wypaczone pojęcie wolności, gdyż dla wielu współczesnych “wolność staje się wręcz religią”, skutkującą tym, że “wywyższa się człowieka kosztem Boga i liczy się tylko nieskrępowana wolność poszczególnych jednostek”. A więc podstawowym problemem staje się odpowiedzialne korzystanie z wolności, następnie odniesienie do prawa Bożego, z czego – w przeciwieństwie do twórców Konstytucji 3 Maja – dzisiejsi prawodawcy coraz częściej rezygnują. Trzecim aktualnym problemem – zdaniem przewodniczącego KEP – jest kształt obecnego polskiego patriotyzmu. “Autentyczny patriotyzm nie zna nienawiści do nikogo (...) trzeba bezwzględnie unikać ryzyka tego, ażeby ta niezbywalna funkcja narodu nie wyrodziła się w nacjonalizm” – wyjaśniał.

We wszystkich tych doświadczeniach doświadczaliśmy macierzyńskiej opieki Maryi, silnej ręki Boga i Jego Miłosierdzia.

“Odejdźcie od chrześcijaństwa, odejdźcie od prawdy, musiało doprowadzić także do dezintegracji Europy – zauważył hierarcha i podkreślił, że powrót do europejskiej jedności wymaga powrotu do świata ewangelijnych wartości” oraz do kultury bazującej na prawdziwej znajomości człowieka, jego natury i sensu istnienia. Dodał, że “pełnej prawdy o człowieku nie ma poza Kościołem. Jedynym ośrodkiem, wokół którego może odrodzić się organizm duchowy Europy, jest prawda katolicka, czyli powszechna”.

Swoje życie Maryi oddali sam Jezus, Święty Ludwik Maria Grignon de Montfort, św. Maksymilian Maria Kolbe, sł. Boży Kardynał Stefan Wyszyński i św. Jan Paweł II. Mogliśmy czytać, słyszeć i na własne oczy oglądać wielka dzieła Boże, bo była im niezawodną Opiekunką, Pośredniczką, Pocieszycielką.

Z radością i zrozumieniem czytamy, że w czasie trwającej epidemii koronawirusa, jak nowy „potop”, jednak tym razem na cały świat, także inne kraje oddały się w opiekę Matki Bożej, m.in. Anglia i Walia, Portugalia i Hiszpania, Austria, a 1 maja br. swój kraj zawierzą Maryi biskupi Włoch.

W najbliższą niedzielę, 3 maja o godz. 11:00 abp Stanisław Gądecki będzie przewodniczył uroczystościom na Jasnej Górze, podczas których zawierzy naszą ojczyznę Najświętszemu Sercu Pana Jezusa i Matce Bożej Królowej Polski. To dwa Serca bijące pełnią łaski, Miłością bezgraniczną i całkowitym posłuszeństwem woli Boga Ojca. Akt zawierzenia jest jak odnawianie przysięgi małżeńskiej. Jest wyznaniem miłości, poślubieniem na nowo. Jest szansą na rozpalenie ducha żarem Boskiej miłości, żarem Ducha Bożego, który mówi nam, że nasza historia jest święta. On mówi nam kim jesteśmy i dokąd zmierzamy; jak jest droga i dlaczego cierpimy; wszystko rozumie i dodaje nam odwagi. Utwierdza naszego ducha w przekonaniu, że największym dobrem jest jedność z Bogiem, że prawdziwym złem i cierpieniem jest grzech. Dlatego jest pełen zrozumienia dla grzesznika: nie sędzi go, podnosi, i pomaga mu zaczynać od nowa. Pokazuje nam chwalebny Krzyż Chrystusa i zachęca, by wejść na niego jako na miejsce prawdziwego odpoczynku. Prowadzi nas delikatnie do całkowitego zdania się na Chrystusa Ukrzyżowanego i zmartwychwstałego. Daje nową perspektywę oglądania rzeczywistości. Uczy nas rozważać i zachowywać w sercu, szukać woli Bożej i ufać całkowicie Opatrzności Bożej, jak Maryja.

Publikujemy pełną treść Aktu Zawierzenia Najświętszemu Sercu Pana Jezusa i Matce Bożej Królowej Polski:



AKT ZAWIERZENIA POLSKI NAJŚWIĘTSZEMU SERCU PANA JEZUSA I MATCE BOŻEJ KRÓLOWEJ POLSKI

(który odczyta na Jasnej Górze przewodniczący Episkopatu Polski abp Stanisław Gądecki, jest przeznaczony do wykorzystania w kościołach i kaplicach w niedzielę 3 maja)

Boże, Ojcze Wszechmogący, bogaty w Miłosierdzie, bądź uwielbiony w tajemnicy Twojej Miłości, objawionej przez Syna w Duchu Świętym.

Panie Jezu Chryste, Zbawicielu świata. Dziękujemy Ci za Twoją ofiarną miłość, która w tajemnicy Ukrzyżowania i Zmartwychwstania stała się miłością zwycięską.

Duchu Święty, Duchu Prawdy, miłości, mocy i świadectwa, prowadź nas.

Gdy zbliża się 100. rocznica Cudu nad Wisłą – który w sierpniu 1920 roku za przyczyną Najświętszej Maryi Panny ocalił naszą Ojczyznę i cywilizację europejską od bolszewickiego panowania – my, Pasterze Kościoła w Polsce, podobnie jak nasi Poprzednicy, przybywamy na Jasną Górę. To tutaj od pokoleń uczymy się, że królowanie Chrystusa, a wraz z Nim Maryi, Królowej Polski, obejmuje w sposób szczególny również służbę Narodowi. Tutaj – na Jasnej Górze – uświadamiamy sobie wyraźniej odpowiedzialność za chrześcijańskie dziedzictwo na polskiej ziemi. Potrzebę wspólnej troski wszystkich warstw społecznych nie tylko za materialne, ale także za duchowe dobro naszej Ojczyzny.

W tym szczególnym roku dziękujemy za 100. rocznicę urodzin św. Jana Pawła II, który dostrzegał w Maryi wzór niezawodnej nadziei ogarniającej całego człowieka. Dziękujemy również za decyzję o beatyfikacji Sługi Bożego Stefana Kardynała Wyszyńskiego, który przypominał nam, że nie wystarczy patrzeć w czyste, zranione oblicze Matki, ale trzeba też, aby nasz Naród wyczytał w Jej oczach wszystko, co jest potrzebne dla odnowy polskich sumień.

Wraz z Maryją, Bogurodzicą Dziewicą, Królową Polski i Świętymi Patronami błagamy o ratunek dla naszej Ojczyzny w jej dzisiejszym trudnym doświadczeniu.

W duchu Aktu Zawierzenia przez Biskupów Polskich sprzed 100 lat wyznajemy „w prawdzie i pokorze, że niewdzięcznością naszą i grzechami zasłużyliśmy na Twoją karę, ale przez zasługi naszych Świętych Patronów, przez krew męczeńską przelaną dla wiary przez braci naszych, za przyczyną Królowej Korony Polskiej, Twojej Rodzicielki, a naszej ukochanej Matki Częstochowskiej, błagamy Cię, racz nam darować nasze winy”. Prosimy Cię, przebacz nam nasze grzechy przeciwko życiu, bezczeszczenie Twojej eucharystycznej Obecności, bluźnierstwa wobec Twojej Najświętszej Matki i Jej wizerunków oraz wszelki grzech niezgody. „Przemień serca nasze na wzór Twojego Boskiego Serca; przemień nas potęgą Twojej wszechmocnej łaski, a z obojętnych i letnich uczyni nas gorliwymi i gorącymi, z małodusznych mężnymi i spraw, abyśmy już wszyscy odtąd trwali w wiernej służbie Twojej i nigdy Cię nie opuścili”.

Najświętsze Serce Jezusa, Tobie zawierzamy Kościół na polskiej ziemi, wszystkie jego stany i powołania: duchowieństwo, osoby życia konsekrowanego, wszystkich wiernych, którzy „Polskę stanowią” w kraju i poza jego granicami. Oddal od nas wszelką zarazę błędów i grzechów, pandemię koronawirusa, grożącą nam suszę, jak również kryzys ekonomiczny i związane z tym bezrobocie. Te nasze prośby ośmielamy się zanieść do Ciebie przez szczególne wstawiennictwo Najświętszej Maryi Panny, która jest naszą Przedziwną Pomocą i Obroną.

Bogurodzico Dziewico, Królowo Polski i nasza Jasnogórska Matko! Ku Tobie wznosi się dzisiaj nasza ufna modlitwa, która zespala serca wszystkich Polaków. Przyjmij godziwe pragnienia Twoich dzieci, którymi opiekowałaś się zawsze z macierzyńską troską. Twoimi jesteśmy i Twoimi pragniemy pozostać. Towarzysz nam w codziennej wędrówce naszego życia, bądź Przewodniczką, błagającą i niezwyciężoną Mocą.

Maryjo! Pragniemy w tej modlitwie przywołać solidarny Akt Zawierzenia świata, Kościoła, a także naszej Ojczyzny, który w dniu 25



marca 2020 r., wypowiedział Pasterz Kościoła Portugalskiego w Fatimie. Dzisiaj zawieramy Tobie naszą Ojczyznę i Naród, wszystkich Polaków żyjących w Ojczyźnie i na obczyźnie. Tobie zawieramy całe nasze życie, wszystkie nasze radości i cierpienia, wszystko, czym jesteśmy i co posiadamy, całą naszą przeszłość, teraźniejszość i przyszłość. Uproś nam wszystkim obiecanego Ducha Świętego, aby ponownie zstąpił i odnowił oblicze tej ziemi.

Najświętsze Serce Jezusa, przyjdź Królestwo Twoje!

Maryjo, Królowo Polski, módl się za nami. Amen.

W imieniu Kościoła w Polsce

+ Stanisław Gądecki

Arcybiskup Metropolita Poznański

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

Jasna Góra, 3 maja 2020 roku